

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

SANCTI|| IOANNIS|| DAMASCENI OPERA,||

Johannes <Damascenus>

Parisiis, 1577

De argutatoribus, & circa fidem ambigentibus. cap. lxxx.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71880](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71880)

17. bunt supplicium. Cùm sit fumida nequitia, dat testimonium, cõdemnata. Sem-
per enim faua præsumit perturbata conscientia. Nihil enim est timor, nisi pro-
ditio cogitationis auxiliorum. Venient in cogitatione peccatorum suorum ti-
midi, & traducent illõs ex aduerso iniquitates ipsorum.
- Ecli. 27. Sicut in percussura cribri remanebit puluis: sic stercore hominis in cogitatu
illius. Cor durum grauabitur laboribus.
- Mat. 15. Omne quod in os intrat, in ventrem vadit, & in secessum emittitur. Quæ au-
tem procedunt de ore, de corde exeunt: & illa coinquinant hominem. Ex cor-
de enim exeunt cogitationes malæ, homicidia, adulteria, fornicationes, furta, falsa
testimonia, blasphemix: Hæc sunt quæ coinquinant hominem.

Athana. Cùm animus à bono se auertit, contraria cogitet necesse est. Neque enim villo pacto fa-
cere potest, quin moueatur, cùm agitabili natura præditus sit.

Iud. 15. Qui improbarum cogitationum insidias à principio animaduertere nequiuit, verum ex
mutua finium inter se cõparatione absurditatem earum prodidit, is caudam caudæ alligauit,
facemque, hoc est reprehensionem & coargutionem, inter eas interiecit.

De arguatoribus, & circa fidem ambigentibus. CAP. LXXX.

1. Tim. 6. **I**QUIS aliter docet, & nõ acquiescit sanis sermonibus Domini no-
stri Jesu Christi, & ei quæ secundum pietatem est sanæ doctrinæ, su-
perbus est, nihil sciens, sed languens circa quæstiones & pugnas ver-
borum, ex quibus oriuntur inuidiæ, contentiones, blasphemix, suspi-
ciones malæ, conflictationes hominum mente corruptorum, & qui veritate pri-
uati sunt, existimantium quæstum esse pietatem.
2. Tim. 2. Stultas autem & sine disciplina quæstiones deuita: sciens quia generant lites.
Seruum autem Domini non oportet litigare, sed mansuetum esse ad omnes.

Basil. Videtur quodammodò vaniloquo homini simile se præbere, qui ipsius verbis cõtradicit.
Nax. Argutores ac sophistas, non theologos agunt homines.

Homini bus fide præditis haudquaquam iucunda est inepta loquacitas, ac verborum cõ-
tentiones. Satis enim superque est vel vnus aduersarius.

Sapientia prima est, sapientiam eam, quæ in sermone, ac dictionum captionibus, atque
adulterinis & superuacaneis contentionibus sita est, aspernari.

Greg. Euangelicum sermonem curiosus ne inquiramus, ambiguas videlicet dictiones, atque
Thauma. interminatas quæstiones ac verborum pugnas spargentes, ac planam & rectissimam fidei
doctrinam asperam & salebrosam reddentes. Quin potius in fidei opere studiose, atque, vt
ita dicam, curiose versemur. Pacem cõplectamur, concordiam ostendamus, iuuenilem æta-
tem custodiamus, charitatem excolamus, per quam Dei gratia conciliatur. Non nostrum
est exploratum habere, quoniam pacto Dei filius homo effectus sit. Mysteriorum enim hoc ma-
gnum est, quemadmodum scriptum est, Generationem eius quis enarrabit? quia tolletur à
terra vita eius. Verum hoc vnicuique persuasum esse debet, quod filius Dei, carnis ratio-
ne, verè homo factus sit, vti Scripturæ monumentis constat, atque cum hominibus versa-
tus sit, secundum similitudinem absque peccato: & quod salutis nostræ causa mortem oppet-
tuerit, vt literis sacris proditum est, & quod in caelos ascenderit, atque ad Patris dextram
sedeat, hincque ad iudicium tam de viuis quam mortuis ferendum venturus sit, velut Scri-
pturæ sacræ volumine consignatum est. Illud enim cauendum est, ne dum nos inter nos ver-
bis consiliemur, fidei doctrinam quidam maledictis profcindant, existantque id quod di-
ctum est, Propter vos nomen meum blasphematur inter Gentes.

Esai. 53. De Deo querere, modo id non altercandi atque concertandi studio, sed inueniendi cau-
sa fiat, salutare est.

Re. 2. Quid frustra alij aduersum alios dimicamus, ac bellum gerimus, cum nobis vt etiam
eos, qui-

Clement. De Deo querere, modo id non altercandi atque concertandi studio, sed inueniendi cau-
sa fiat, salutare est.

Chrysost. Quid frustra alij aduersum alios dimicamus, ac bellum gerimus, cum nobis vt etiam
eos, qui-

A eos, quibus odio sumus, charos habeamus, imperatū sit? Quid relicta fide de fide arguamur? Genitus est: at non genitus est. Passus est: at non passus est. Resurrexit: at non resurrexit. Quid Redemptori litem intendimus? Quid eum, cuius beneficijs affecti sumus, ad subducendas rationes adigimus? Semel voluit: & ut voluit, accessit, & mortuus est, & resurrexit, & ascendit, & venturus est iudicare vivos & mortuos.

Satius & conducibilis est eruditione, atque doctrina carere, ac per charitatem ad Deum propius accedere, quam, dum eruditi ac periti esse videmur, committere, ut in Dominum nostrum impij comperiamur.

Vite probitas eruditioni prestat.

De conuitiis. CAP. LXXXI.

B VI conuitia proferunt, stultissimi sunt. Gloria viri est auerfari conuitia. Melius est sedere in angulo domatis, quam cum muliere maledica in domo communi.

Ante ignem camini vapor, & fumus ignis exaltatur: sic & ante sanguinem maledicta.

Pro. 21.

Ecl. 22.

Cum te paruulus puer maledicti inceffit, in risus argumentum ipsius maledicta ver- tis: & cum quispiam pre phrenesi mentis errore affectus contumeliosis verbis te insectatur, miseratione potius quam odio dignum eum censes.

Basil.

C Quod si cui nos accusare libeat, no id spectemus an male audiamus, sed an culpa nostra male audiamus. Etenim si improbe ac flagitiose viuamus, etiam si nemo sit, qui nos accuset, omnium tamen miserrimi sumus. Contra si virtutis curam ac studium amplexemur, quamlibet etiam totius orbis maledictis exagitemur, tunc tamen beatiore quoque futuri sumus. Quod si qui Vanum sermonem admittunt, veniam consecuturi non sunt, quam tadem illi excusationem habituri sunt, qui traducunt ac conuitiantur?

Chrysof.

Si diuino Apostolo obtemperandum putas, disertè clamanti, atque afferenti, maledicos regnum caelorum minime consecuturos esse, caue ne eos, a quibus nulla tibi iniuria orta est frustra ac temere maledicis verbis proscindas.

Nili.

D Ais te non inimica & infesta mente, sed per iocum atque animi causa, ac velut aliud agentem, inter pocula conuitia in probos viros iacere? Igitur per ludum quoque ac lxtitiam sempiternum cruciatum subi, ac velut aliud agens ad ignem illum, cuius acerbitas nulla oratione explicari potest, proficiscere.

Perculo-

sum est

conuitia

in probos

viros iacere.

Ne doleas atque discrucieris, cum ob peccata tua merito in te maledicta & probra congerantur: quin potius offendicula tua libenti animo audi.

De fame: & iis qui frumentum in necessitate minime vendunt.

CAP. LXXXII.

E ACTA est fames magna in Samaria: & tandiu obsessa est, donec v- nundaretur caput asini octoginta argenteis, & quarta pars cabi sterco- ris columbarum quinque argenteis. Cumq; rex Israël transfret per murum, mulier quaedam exclamauit ad eum, dicens: Salua me domine mi rex. Qui ait, No: te saluet Dominus: vnde te possum saluare? De area, vel de torculari? Dixitque ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ respondit: Mulier ista dixit, Da filium tuum vt comedamus eum hodie, & filium meum comedemus cras. Coxi- mus ergo filium meum, & comedimus. Dixitque ei die altera: Da filium tuum, vt comedamus eum. Quæ abscondit filium suum. Quæ cum audisset rex, scidit vestimenta sua.

4. Reg. 6.

Qui abscondit frumentum, maledictus plebi est, Qui continet frumentum, derelinquetur illud Gentibus.

Pro. 11.

Plagate sacerdotes, vlulate ministri altaris. Depopulata est regio, luxit humus, Joel. 1.

S